

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA • 2010. JÚLIUS XXI. ÉVFOLYAM 14. SZÁM

ÉVZÁRÓ ISTENTISZTELET A PARTIUMI KERESZTYÉN EGYETEMEN

HETEDIK KÜRTSZÓ

A keresztyén életszemlélet ifjú hirdetői

Félelem a sötétségtől

A hit az, ami megtart e látványcentrikus, globalizált világban – figyelmeztette az egyetemalapító püspök a PKE végzős hallgatóit

A nagyvárad-i Partiumi Keresztyén Egyetemről június 12-én, szombaton ballagtak el az idei végzős hallgatók. A hagyományos ünnepi istentisztelettel egybekötött záróeseményre a Nagyvárad-újvárosi református templomban került sor.

Igehirdetésében Tőkés László korábbi püspök, EP-képviselő, a PKE alapítója a „hit fegyverzetével” való felvértezés fontosságát emelte ki. A lélek kardja Istennek fegyvere, utalt a Szentírásra a volt püspök, figyelmeztetve a PKE végzős hallgatóit arra, hogy ne feledjék: Krisztus katonáiként a szeretet szent fegyverével kell, hogy építsék, javítsák és szebbé, igazabbá tegyék a világot. Az igehirdető arra is rámutatott: fontos, hogy a fiatalokban tudatosuljanak a keresztyén értékek, mert így olyan életszemléletnek válnak birtokosaivá, amely ellenáll, megtart és hitet ad egy látványcentrikus, globalizált világban, amelyben a médiával manipuláló érdekcsoportok sokszor tudatosan arra törekednek, hogy sivar fogyasztókká torzítsák a jövő generációit.

A Királyhágómelléki Egyházkerület volt püspöke bejelentette: az ünnepi istentiszteleten begyűlt perselypénzzel a magyarországi árvízkarosultakat segítik.

János-Szatmári Szabolcs, a PKE rektora évzáró beszédében kiemelte, hogy az akkreditálás után új lehetőségek nyíltak meg a magyarországi állami támogatásból fenntartott magánegyetem előtt. Örömmel sorolta a sikeres pályázatokat, illetve a határokon átnyúló együttműködési projekteket. A rektor a finanszírozás kapcsán hangsúlyozta: az egyetemnek több pillérű, kiszámítható, nem kizárólag piaci és mennyiségi szempontokat érvényesítő költségvetési támogatásra van szüksége, amely lehetővé teszi az évek óta túlélésre és vegetálásra beállított egyetemi hálózatunk – a PKE mellett a Sapientia-Erdélyi Magyar Tudományegyetem – továbbfejlesztését és teljes igényű kiépítését.

Az ünnepi köszöntések rendjén Csűrű István püspök a keresztyén köteleességek éltetésére buzdította az ifjakat. A Partiumi Keresztyén Egyetemnek már a neve, a „keresztyén” jelző is egyfajta útmutató, hogy az itt végzett hallgatók ne feledjék, honnan bocsátották szárnyra őket, hol tanultak s hogy egy a keresztyén tradíciókon alapuló életszemlélet hirdetőinek kell lenniük.

Szászfalvi László, a magyar kormány egyházügyi, nemzetiségi és civil kapcsola-

és a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. (Jn 1,5)

FÉLELMINK MÁR nem sokkal születésünk után megjelennek, és elkísérnek minket egész életünkben. Változik ugyan rémületünk tárgya, de maga az érzés, az szüntelen velünk marad. Vannak egészen különös félelmek, mint a triszkaidekafóbia (félelem a 13-as számtól), kulourofóbia (félelem a bohócoktól), vagy a peladofóbia (félelem a kopasz emberektől). Még a lélekbúvárok is tartanak valamitől. Freud és Jung a két neves pszichológus állítólag nagyon félt a kísértetektől. Jung kerülte a témát, de Freud állandóan erről a félelméről beszélt. Egy alkalommal, olyan szemléletesen sikerült ecsetelnie félelmeit Jungnak, hogy az rosszul lett és elájult.

A SÖTÉTSÉGTŐL való félelem szinte mindenkinél a gyermekkorát végigkíséri. Talán emlékszünk még arra, hogy mennyire nem szerettünk egyedül végigmenni egy sötét folyosón, mennyire kerültük, hogy egyedül menjünk be egy üres szobába, ahol nem volt felkapcsolva a villany. Sokan még felnőtt korban sem szabadulnak meg teljesen e félelemtől, az ilyen emberek nem szeretnek például egyedül maradni éjszaka egy házban.

A SÖTÉTSÉGTŐL való rettegetés nem tartozott azok közé a félelmek közé, amelyek túlságosan jellemeztek volna. Általános iskolában a testnevelés mindig az utolsó órában volt. Óra után a sportpálya mellett, a temetőn keresztül igyekeztem haza, mivel így jócskán levágtam a hazafelé vezető utat. Ahogy ősszel a napok rövidültek, egyre sötétebb lett. Az árnyak szinte napról-napra jobban elnyúltak, a napkorong egyre korábban hanyatlott alá, vörös csíkot hagyva a láthatáron. A szürkületben a fák, bokrok árnyai sokszor egészen ijesztő alakot öltöztek. A kinyúló gallyak, mint valami csontos, aszott karok markoltak a szemembe. A sötétségbe olvadó fejfák árnya sem volt túlságosan bizalomgerjesztő látvány.

MÉGSEM FÉLTEM, amikor hazafelé sietve előrehaladtam a sírkert ösvényén. Gondolataimat nem az ijesztő árnyakra irányítottam, hanem az ösvény mentén felállított domborművekre (stációkra), melyek Krisztus kálváriájának egy-egy jelenetét örökítették meg. Tudtam, hogy ő legyőzte a halált, és hogy akik az ösvényen túl békésen várják a feltámadást, azok nem ártnak már senkinek.

AZ EMBEREKBE levő sötétségtől azonban a mai napig tartok, és itt most nem a szellemi teljesítőképességre gondolok. Bár sok ember olyan, mint a lépcsőház, sötét és korlátolt,

HOVER ZSOLT

FOLYTATÁSA AZ 5. OLDALON

FOLYTATÁSA A 7. OLDALON

Református világgözösség /3. – Presbiteri csendesnap /6. - Vendégoldal-melléklet /I-II.

„Mikor pedig megszűnt beszélni, monda Simonnak: Evezz a mélyre, és vessétek ki a hálótokat fogásra. És felelvén Simon monda: Mester, jóllehet az egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit, mindazáltal, a te parancsolatodra kivetem a hálót. És ezt megtévén, halaknak nagy sokaságát keríték be, szakadoz vala pedig az ő hálójuk.” (Lk 5,4-6)

Mi az egyház? Ha a naprendszerhez hasonlítom, mivel a naprendszer azokból az égitestekből áll, melyeket a Nap vonzási ereje tart össze, körülötte keringenek, belőle élnek, az egyház azok összessége, akiket Krisztus vonzási ereje tart össze s belőle élnek. Az egyház lelkünk hajója is, azok vannak benne, akik Krisztust szeretik, anyaszentegyházukat szeretik, egymást szeretik. A keresztyént arról lehet megismerni, hogy szereti Istenét, gyülekezetét, embertársait.

Az igeversék azt a hajót mutatják be, amelyikből Jézus tanít, s amelyikből a hajót és a benne lévő tanítványokat csodatévő erejével halfogáshoz vezeti. Anyaszentegyházunk tehát az a hely, amelyikben Jézus tanít. Ő oktat, ő magyarázza Isten dolgait, ugyanakkor anyaszentegyházunk az a hajó is, amelyikben megtapasztaljuk, sokszor csodák által azt is, hogy Jézus az Úr, gondoskodik a hajóban levőkről, Jézus ad nekünk testi, lelki táplálékot is.

Hajónk a történelem hullámain szüntelenül célja felé halad. Sokszor változó, ellen-

A LÉLEK CSENDJE

Lelkünk hajója (1.)

séges szelek akarják eltéríteni, viharok el akarják süllyeszteni, de a hajóban lévő Jézus, aki a kormányos, megmenti, nem hagyja elveszni, ő vezeti a vizeken a kikötőig. A hajóutazás célja a révbejutás, a kikötés, és a halászás, az egyház kikötője pedig mindig az Isten marad, akihez el kell jutnunk, halászás az, amikor emberek kerülnek Isten hálójába, Krisztussal való kapcsolatba. Aki az anyaszentegyház hajójának utasa, halásza, az az ellenséges szelek, a viharok, az egyházüldözések, a támadások ellenére sem száll ki a hajóból, nem hagyja abba az utazást, a munkát, nem hagyja sorsára a hajót, nem ugrik ki a hajóból a nyílt vizekre. A keresztyént általában valós vagy valótlan dolgok miatt támadják. Támadják, mert nem hajt fejet a földi bálványok előtt, támadják, mert fölébreszti az emberek lelkiismeretét. Azzal vádolják, hogy a haladás ellensége, mert nem úszik az árral, támadják, mert védi a házasság értékét, a még meg nem született gyermekeket. Amikor keresztyén véleményt mond szemére vetik, hogy miért szól bele mindenbe. A bajba jutó szemére veti, hogy miért nem mondja el véleményét, miért nem segít, akár tanácsaival is... Ha ezt teszi nem jó, ha azt teszi, nem jó, így se jó, úgy se

jó, mindenért kitámadják azok, akik nem is akarnak kikötni Istennél, nem is akarnak igazán Jézus hajóján utazni, nem is akarnak szeretetben élni.

Sokan támadják az egyház hajóját, mert észreveszik hibáit. Nem csak azok támadják, akik nem szálltak be a hajóba, akik Istentől elfordultak, kerülnek a vele való találkozást, hanem azok az utasok is, akik valamilyen okból hajóba szálltak, de kívülállónak tartják magukat és a halászástól, a munkától is távol maradnak. Nem akarnak segíteni, szolgálni csak szeretetlenül kritizálni, csak körülnézni, csak utazni, de nem halászni. Utazni, de nem a kormányosra figyelni, utazni, de nem együttműködni, nem együtt munkálkodni. Az ilyen kritizálók lékelik a hajót, megrontják az utazást, ők nem is igazán akarnak kikötni, nekik mindegy, hogy a hajó eljut-e a kikötőig vagy sem. Az ilyenek ahelyett, hogy a kormányosra figyelnének, a kormányosnak engedelmeskednének, a kormányosról levelezik tekintetüket és az utasokat méregetik.

Az utas nem a másik utas méricskéléséért utazik, nem azért, hogy lékelje a hajót, hanem azért, hogy ha kell egymást szeretve, segítve, szolgálva, a kikötőbe megérkezzen.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Valóság és meggyőződés

Mi, a 21. század elején élő emberek különleges helyzetbe kerültünk elődeinkhez képest. A történelem fordulópontján élünk! Mindebben a természettudományok és az ezek eredményein alapuló technika és technológia egyre gyorsuló fejlődésének alapvető szerepe van. Tóth Tibor egyetemi tanár, informatikus szerint: a tudomány súlyának szinte hihetetlen megnövekedését jelzi például az, hogy az utóbbi száz évben született az emberiség által elért tudományos eredmények 99,9 százaléka, úgy, hogy első ízben 1900 és 1950 között kétszeresedett meg az emberiség ösztudása; majd az újabb megkétszereződésre már tíz év is elég volt. Ma ott tartunk, hogy minden második évben megduplázódik az emberi ismeretek összessége, a valaha élt összes tudós 80 százaléka ma dolgozik. Az informatika, amely a tudományos fejlődés egyik motorja, egyes becslések szerint 18 hónapoként kétszeresíti meg a számítógépek teljesítményét. Ki hitte volna ezt korábban?

A hit nem ésszerű meggyőződésen, hanem érzelmi alapú elkötelezettségen alap-

szik. Ezt fogalmazza meg nagyon konkrétan a Zsid 11,1: A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés. Ez a valóság és meggyőződés vagy van, vagy nincs az emberben. A reménység talajáról rugaszkodik el és Isten Igéjének hallgatása után jön létre, és csak ez által igazulunk meg.

Miért állítod, hogy egyedül csak a hit által igazulsz meg? (*Heidelbergi Káté 61. kérdés*) Nem azért, mintha hitemnek érdeméért volnék kedves Isten előtt, hanem azért, mert Isten előtt az én igazságom egyedül a Krisztus elégtétele, igazsága és szentsége, amit pedig én másként el nem fogadhatok, sem el nem sajátíthatok, csupán csak hit által.

Tény: a megigazítás Isten meg nem érdemelt kegyelme! Hiába élünk keresztyén Európában, a megigazulás szempontjából ez semmit nem számít! Lehet, hogy a környezetünkben élők „jó emberek”, erkölcsösek, de ez mégsem járulhat hozzá megigazulásunkhoz.

A megigazítás szempontjából teljesen mindegy az is, hogy milyen nyelvet beszé-

lünk, melyik világtájon, milyen valláshoz vagy társadalmi réteghez tartozunk, hogy felmenőink nemeselek, parasztok vagy polgárok, értelmiségiek vagy kétkezi munkások voltak-e. A megigazítás kegyelem! Pál figyelmeztet: Isten gyakran éppen a világ szemében bolondokat választja ki magának, hogy megszegyénítse a bölcseket!

Ha ezt a kegyelmet, bűnösségem ellenére, hittel elfogadom, Krisztus elégtétele, igazsága és szentsége mindenki előtt bizonyítódik. Függetlenül attól, hogy korábban miről volt ésszerű tapasztalatom, vagy mit gondoltam, reméltem, egyszerre valósággá alakul át. Olyan valósággá, ami Krisztusba vetett bizodalomból merít erőt. Így lesz meggyőződés afelől, hogy nem a cselekedeteim juttatnak be Isten országába, hanem Teremtőm, Fenntartóm és Igazgatóm akarata! Ezt vagy hiszem, vagy elutasítom.

Az ember, tudományos előrehaladása nyomán, megtalálhatja és egy napon valóban meg is találja az összes kérdésére a választ. De arra, hogy Isten miért akarja nekünk adni Krisztusban megváltó kegyelmét, azt csak hit szerinti válaszból fogjuk summázni, mert tudomány és racionalitás szintjén megválaszolhatatlan. A legjobb döntés: hitből táplálkozni, eszerint remélni, mindent.

ORBÁN LEVENTE

„A LÉLEK EGYSÉGE A BÉKESSÉG KÖTELEKÉVEL” (EF 4,3)

Új református világgözösség alakult

2010 a református egység éve: június 18-án az amerikai Grand Rapids-ben megalakult a Református Egyházak Világgözössége (REV), amely világszerte 80 millió reformátust tömörít. A Királyhágómelléki Egyházkerület Csúry István püspök és Antal János külügyi előadótanácsos képviselték az egyháztörténeti jelentőségű eseményen.

A világszervezet a Református Világszövetség és a Református Ökumenikus Tanács egyesülésével jött létre. A REV alakuló ülését közgyűlés követte, melyet június 19-28. között tartottak.

A Református Világszövetség és a Református Ökumenikus Tanács 2005-ben határozta el egyesülését. Utolsó közgyűlésükön mindkét szervezet kimondta megszűnését, és egyhangúlag elfogadták az egyesülés teológiai és jogi vetületeit tartalmazó alapkormányt, melynek értelmében a világ reformátussága olyan elkötelező közösséggé lesz, melyet egymás igaz egyházlétének teljes elfogadása, a szöszéki- és úrvacsorai közösség, illetve a kölcsönös felelősségvállalás jellemez. Erre az elkötelezettségre utal a nagygyűlés központi témájául választott igei gondolat is: „A Lélek egysége a békeség kötelekével” (Ef 4,3).

A REV hivatása, hogy a református, presbiteriánus, kongregacionalista és egyesült tagegyházakat a korábbiánál nagyobb súllyal képviselje a római katolikus, ortodox, evangélikus és karizmatikus egyházakkal folytatott ökumenikus párbeszédben.

„Érzekeljük a világ minden részén élő reformátusok közös szándékát, amely egyfelől Isten Igéjének mélyebb megismerésében, másfelől az egyházrészek közösségének megerősítésében válik határozott céljá és elérhető eredménnyé” – fogal-

mazott alkalmi üzenetében egyházkerületünk püspöke. „A Református Egyházak Világgözössége kifejezte hitét a Lélek egységteremtő szolgálata mellett, amely Isten népét egy közös testben tartja, egyetlen reménység alatt, hogy egy Urunk van, a hitünk is egy, amit az egy keresztség szentesít. Kérünk minden gyülekezetet, hogy az istentiszteletek keretében imádkozzanak a megújuló egységért, az egységben a megújuló lelkiéletért, mert megújult életünkkel fogjuk megújítani a körülöttünk szenvedő világot” – mutatott rá Csúry István.

Népes Kárpát-medencei küldöttség

A Világgözösség közgyűlésének munkálatait ünnepi istentisztelet nyitotta meg, melyen együtt fohászzkodott a mintegy ezer küldött, megfigyelő és vendég a Grand Rapids-i Calvin College óriási arénájában.

Egyházkerületünk két hivatalos küldötte mellett népes Kárpát-medencei magyar református képviselőt vett részt az eseményen, köztük: Bölcskei Gusztáv (Debrecen), Csete-Szemesi István (Bácsfeketehegy), Zán FABIÁN SÁNDOR (Beregszász) püspökök, Peterdi Dániel főjegyző (Pécs), Kádár Zsolt esperes (Eger), Ódor Balázs zsinati osztályvezető (Budapest) és Kiss Tibor egyházkerületi titkár (Kolozsvar).

A REV plenáris- és szekcióülések, regionális egyeztetések, illetve bizottsági munka keretében határozta meg önazonosságát, és állapította meg hét évre szóló fő célkitűzéseit. A hét év múlva esedékes közgyűlésig tartó közös időben a Végrehajtó Bizottság felel azért, hogy a meghozott döntések megvalósuljanak. Csúry István püspök a Református identitás, Antal János előadó-

Csúry István püspök és Antal János külügyi előadótanácsos az új református világgözösség alakuló közgyűlésén

tanácsos pedig a Béke és megbékélés nevű munkacsoport keretében járult hozzá az új közösség szellemiségének kialakításához.

A nagygyűlés közügyekkel foglalkozó bizottságában Antal János a kelet-közép-európai egyházak sajátos helyzetét, erőforrásait, jövőképét volt hivatott megjeleníteni. A globális ügyekkel foglalkozó bizottság indítványára, a Világgözösség egyértelműen kiállt a felvidéki magyarokat is megillető, nyelvi szabadságjogok mellett, illetve két, sajátosan erdélyi ügyben is állást foglalt. Erdélyi református közösségünk méltóságára való hivatkozással a kommunizmus idején elkobzott ingatlanaink maradékátlan és mielőbbi visszaszolgáltatását sürgetik, illetve határozati úton üdvözlötték azon erőfeszítéseinket, melyek arra irányulnak, hogy az ateista diktatúra idején, a Sass Kálmán lelképásztor jelképpé vált áldozatához hasonlóan, a koncepciók perék nyomán kivégzett egyházi szolgálók rehabilitációjára hús évvel a rendszerváltás után végre sor kerüljön.

További információk a REV honlapján olvashatók: www.reformedchurches.org.

Tőkés László az Európai Parlament új alelnöke

A Királyhágómelléki Egyházkerület (KREK) volt püspökét 334 szavazattal választották meg az EP 11. alelnökének. – Gondviselészerűen nyílt esély arra, hogy az egyesült Európa parlamentjének alelnöki tisztségét egy romániai, kisebbségi magyar töltse be, ennek szimbolikus és erkölcsi súlya van – nyilatkozta megválasztását követően Tőkés László.

Személyében a második magyar nemzetiségű és első román állampolgárságú alelnöke lett az EP-nek. Megválasztására június 15-én került sor az Európai Parlament elnöke: Jerzy Buzek által vezetett strasbourggi plenáris ülésen.

Erkölcsi és szimbolikus súlya van ennek a tisztségnek, hús évvel a rendszerváltás után az üldözött református lelképásztorból

Új szerepkörben képviseli az erdélyi magyarságot egyházkerületünk volt püspöke

az egyesült Európa parlamentjének egyik alelnöke válhatott – nyilatkozta az új EP-alelnök. – Egyszerre képviselhetem a

rendszerváltás folytonosságát, a poszt-kommunizmus leküzdését, a volt kommunista országok felzárkóztatásának ügyét, a Kárpát-medencei magyar közösségek ügyét, de egyben Románia érdekeit is, hiszen olyan nemzeti együttállás alakult ki, mint amilyen a kommunizmus elleni összefogásban nyilvánult meg '89 decemberében. Onnan már egyenes út vezet a rendszerváltáshoz, a kisebbségi ügyek képviselőéhez, a nemzetpolitikai irányváltáshoz.

EP-alelnökként, többek között a kultúrák közötti párbeszéd, az egyházakkal, az UNESCO-val való kapcsolattartás, az oktatási, a sportügyek szerepelnek Tőkés László feladatai között.

AZ ÉLET ISTENÉ - A ROMÁNIAI REFORMÁTUS EGYHÁZ ZSINATÁNAK BIOETIKAI KÉRDÉSEKKEL KAPCSOLATOS TANÍTÁSA (5.)

V. A klónozás

A klónozás azt jelenti, hogy élő szervezetről ivartalan módon, emberi beavatkozás útján azonos másolatot készítenek. Ezt a növénytanban alkalmazott ivartalan szaporítási módszert az emberiség már évszázadok óta ismeri, és használja is a mezőgazdaságban a kívánt termés előállítására. A görög *klón* szó növényi szaporításra képes oltóágat jelent.

Mesterséges klónozás több szerveződési szinten, a szintnek megfelelően egészen különböző céllal folytatható. E kísérletek egy része emberi sejtek, vagy éppen a teljes

embrió klónozására irányul, kizárólag gyógyászati célból. Ezért nem lehet a klónozás jogi és etikai vetületeit egységesen tárgyalni, hanem a különböző célokat különálló esetekként kell kezelni.

Sikeresen végrehajtott kísérletek bizonyítják, hogy klónozás útján élő emlős ivadékok lehet előállítani. Ezt követően az ember klónozására tett kísérletek híre is elterjedt. Az „embermásolás” során az új egyed a donornak genetikai mása lesz.

Így egy nő megszülheti saját nagyapját, vagy klónnal helyettesítheti elhunyt párját, gyermekét. Az ötletet bizonyos szekták tagjai támogatják, valamint olyan azonos ne-

mű vagy terméketlen párok, akik ezzel a módszerrel önmagukkal genetikailag rokon (illetve azonos) gyermeket szeretnének létrehozni.

Ennek az eljárásnak sem orvosi, sem jogi, sem keresztyén erkölcsi szempontból nincs létjogosultsága.

A Romániai Református Egyház helyesel minden olyan orvosi és tudományos kísérletet, amely az emberi sejtek és szövetek klónozásával reményt nyújt az eddig gyógyíthatatlan betegségek gyógyítására; viszont határozottan elítéli az egész ember klónozásának még a gondolatát is.

A Lorántffy-pályázat díjazottjai

Idei 9. számunkban közöltük a Királyhágómelléki Egyházkerület pályázat-hirdetését, a Lorántffy Zsuzsanna Emlékév alkalmából. Időközben megtörtént a beérkezett pályaművek elbírálása. Az alábbiakban a díjazottak névsorát közöljük, Szűcs Éva katekétikai előadó jóvoltából.

Képzőművészeti pályázat

I. A.) Rajzpályázat elemi iskolás (1-4. osztályos) diákok számára: **I. díj - Püsök Henrietta Katalin**, Kusaly, „Lorántffy Zsuzsanna himzése”; **II. díj - Baranyi Tünde**, Nagyváradi G. Cosbuc Általános Iskola, „Lorántffy Zsuzsanna a beteggondozó”.

I. B.) Rajz- és képzőművészeti pályázat kisiskolás (5-8. osztályos) diákok számára: **I. díj - Lehoczki Alexandra**, Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium, „Lorántffy Zsuzsanna és gyermekei”; **II. díj - Joltán Tamara**, Lorántffy Zsuzsanna Református

Szabó Anita: A fejedelemasszony

Gimnázium, „Lorántffy Zsuzsanna – múlt és jelen”; **III. díj - Kubinyi Regina Alexandra**, Szatmárnémeti Református Gimnázium, „A kitartó házaspár”.

I. C.) Rajz- és képzőművészeti pályázat középiskolás (9-12. osztályos) diákok számára: **I. díj - Tasnádi Tímea-Alexandra**, Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium, „A fejedelemnő”; **II. díj - Bíró Anett-Krisztina**, Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium, „A szelíd őrangyal”; **III. díj - Szabó Anita** – Szatmárnémeti Református Gimnázium, „A fejedelemasszony” - a legjobb klasszikus portré.

Különdíjak

Az egyedi technikaválasztás – faragás – **Gábor Izabella**, Köröstarikányi Általános Iskola, „Lorántffy Zsuzsanna portré”; **Szilágyi Noémi** – a téma legmodernebb feldolgozása, Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium, „A segítő lélek”; **Jeremiás Evelyn-Kitty** – a magyaros hímezésvilággal leggazdagabban díszített színes portré, Szatmárnémeti Református Gimnázium, „A viráglelkű Zsuzsanna”; **Medgyesi Gergő Péter** – a legletisztultabb kompozíció és grafikai hatás, Szatmárnémeti Református Gimnázium, „Lorántffy Zsuzsanna és férje, I. Rákóczi György”

Irodalmi pályázat

II. A.) Fogalmazásírói pályázat kisiskolás (5-8. osztályos) diákok számára: **I. díj - Szabó Ágnes-Éva**, Várasfenesi Általános Iskola, „Különös találkozás Lorántffy Zsuzsannával” (Érdekfeszítő munka, általános, ám fontos adatokkal tarkítva. Fantáziadús, jó hangulatú párbeszéd, a vallásosság kiemelése, Isten jelenlétének a fontossága, bibliai igék beépítése a dolgozatba. Pontos, szép megfogalmazás, igényes nyelvezet); **II. díj - Kanalas Brigitta**, Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium, „Lorántffy Zsuzsanna barátnője voltam” – (Igé-

Jeremiás Evelyn-Kitty: A viráglelkű Zsuzsanna

nyes nyelvezet, szép, pontos levezetés, következetesség, szubjektív hangvétel, amit meg is követel a kiválasztott téma. Lorántffy Zsuzsanna szinte ódái, de nem annyira túlzott magasztalása jellemzi); **III. díj - Burián Sándor**, Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium, „Lorántffy Susanna secretáriusa voltam” – (Jó hangulatú munka, olvasmányos, élményszerű beszámoló, a napló műfaji sajátosságainak tökéletesen megfelel.)

II. B.) Esszéírói pályázat középiskolás (9-12. osztályos) diákok számára: **I. díj - Kovács Ildikó-Hajnalka**, Nagykovács Mezőgazdasági Iskola, „Lorántffy Zsuzsanna élete és munkássága” – (Helyes a szerkesztésmód, következetes a fogalmazás, szépen tagolt a dolgozat. Fontos a vallásosság kiemelése és méltatása Lorántffy Zsuzsanna életében. A források megnevezése és felsorolása is dicséretes.)

Gratulálunk minden pályázónak! Az Emléklapokat az adatlapban megadott címre juttatjuk el. A díjazottak Okleveleiket és pénzjutalmukat a telefonon történő megegyezés szerint vehetik át.

SZENTPÉTERVÁRI REFORMÁTUSOK

„Oroszul olvasom Kálvint”

„Anyanyelvemen, oroszul olvasom Kálvint, és minden olyan logikusnak, világosnak, magától értetődőnek tűnik írásaiban” - mondja a Szentpétervárról érkezett vendég, Mihajil, az ottani kis orosz nyelvű református gyülekezet lelképásztora.

„Leningrádban születtem és nőttem fel. Szüleim mérnökök voltak. Isten nélkül éltünk, mint még akkor nagyon sokan a Szovjetunióban. 1987-ben jutottam hitre, de akkor még nem volt lehetőség orosz nyelven tanulni a Szentírásról.”

A kommunizmus összeomlása után az orosz hatalom megengedte az egyházak újrászervezését. Külföldről jöttek hozzánk a különböző történelmi egyházak munkatársai, akik segítettek újraindítani az egyházi életet. Koreai református misszionáriusok tanításából érttem meg a reformátori hitgazságokat. Amerikai és angol segítséggel akkor indult a Protestáns Teológia (International Theological Seminary) szülővárosomban. Elvégeztem és azóta vagyok a gyülekezet lelképásztora. Emellett tanítok az itteni bibliaiskolában”.

Oroszországban a reformáció hatása nem volt számottevő, de az egész cári birodalom területén léteztek kisebb-nagyobb protestáns gyülekezetek, amelyeket a bolsevik hatalom csaknem teljesen megsemmisített. A kommunizmus idején az egyetlen megtűrt vallás a pravoszláv vallás és egyház volt. Oroszország lakosságának 80 százaléka ma is pravoszlávnak vallja magát.

Szentpéterváron ma is sok gyönyörűség, felújított pravoszláv, ortodox templomot lehet látni. A város Oroszország európai részén, a Baltikumban található. Európában London, Párizs, Moszkva után a negyedik legnagyobb város öt millió lakossal. Nagy Péter cár alapította 1703-ban holland mintára palotákkal, csatornákkal, hatalmas parkokkal. Oroszország kulturális fővárosa volt évszázadokon keresztül. 1703-1914-ig Szankt Petyerburgnak neveztek, 1914-24 között Petrogradnak, 1924-91-ig Leningrádnak, és 1991 óta népszavazással lett újra Szankt Petyerburg.

Lakossága etnikailag és vallásilag is igen tarka. Legalább 130 féle nemzetiség él itt.

A szentpétervári református gyülekezet

Ma is özönlnek ide a Szovjetunió volt tagköztársaságaiból a jobb élet reményében a grúzok, tatárok, türkmének, tadzsikok, csuvasok, kirgizek, üzbégek. Ezek az újonnan érkezők szolgáltatják az olcsó munkaerőt Szentpétervár építőiparában, a vendéglátóiparban, a szemétfeldolgozásban, az utcaseprésben. Kiszolgáltatott jövevények egy kaotikus nagyváros világában. Közvetítői és áldozatai a bűnözés városi megnyilvánulásainak, az alkoholizmusnak, a kábítószereknek, és ők a szekták hódításának célpontjai. A városi óslakosság szemében másodrendű állampolgárok.

Protestáns jelenlét

A világ minden vallása jelen van ma Szentpéterváron. Pravoszláv templomból van a legtöbb, de protestáns gyülekezet (orosz, angol, holland, svéd, finn nyelvű) is legalább száz van. A muzulmánok már három új mecsetet építettek, működő zsinagóga is több van, a buddhista vallás is követőkre talált, és nyomolnak előre a szekták. Számunkra örömteli hír, hogy a reformáció örökségét hordozó egyházak jelen vannak és példásan együttműködnek abban, amit Isten rájuk bízott ebben a zűrzavaros világban: „az elveszettek megkeresését és mentését. Felelőtlenség lenne egymással marakodni, mert kevesen vagyunk és sok a munka.”

A pravoszláv egyház - legalábbis mostanig - nem gátolja a kis református gyülekezetek működését. „Látják, ahogyan munkálkodunk a rászorulók között. Szívükben ők is legszívesebben protestánsokká lennének” - mondja Mihajil. A szentpétervári orosz nyelvű református gyülekezet most tíz éves. 38 élő hitű tagja van, oroszok, ukránok, amerikaiak, oroszországi koreaiak, koreai koreaiak, zsidók és egy magyar teológus, Karcsi Karpátjáról.

Vasárnap délután 3-tól 5-ig tartják az istentiszteletet, előtte vasárnapi iskola van a gyermekeknek. A lelképásztor munkáját a presbíterek segítik, és a többi egyháztag is boldogan végzi a rábízott munkát. Nagy

Ortodox erőterben. Szentpétervári hagymakupolák

segítség számukra, hogy immár orosz nyelven is olvashatók a reformáció alapkönyvei: az Institúció, a Heidelbergi Káté, Kálvin több írása, a Genfi Zsolttárok, mai külföldi szerzők és orosz református írók könyvei. A városban működik egy Keresztyén Média Központ, 2000 regisztrált olvasóval.

Hogyan hívogatnak és szólítanak meg embereket? A város vezetésének engedélyével, de nem támogatásával, szegény családokat, fogyatékosokat látogatnak, élelmet vásárolnak nekik, Bibliát olvasnak és imádkoznak velük. A gyermekeknek nyári tábort szerveznek. Missziói munkát végeztek az újonnan bevándoroltak között, de a missziót végző nagy- és kis egyházak egy ideje „szakosodtak”, megbeszéltek és elosztották egymás között a missziói területeket Szentpéterváron. Így nekik jutott a diákokkal való törődés. A másik egyház végzi az alkohol mentő missziót, a harmadik a kábítószerek mentését, a következő a hajléktalanokkal foglalkozik, és így tovább.

Kedves Testvérek, adjunk hálát értük és tekintsünk magunkba. Nekünk, 450 éves kálvinista gyülekezetek tagjainak van mit tanulnunk ettől a tíz éves, kicsiny orosz nyelvű református gyülekezettől: az Istenre figyelést, a Biblia olvasását, az imádkozás fontosságát, a széthúzás helyett az összefogást, a szeretetlen ítélet mellőzését, a bőkezű adakozást, az elesettben meglátni Krisztust.

PANDY-SZEKERES ANNA

ÉVZÁRÓ ISTENTISZTELET...

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

tokért felelős államtitkára gratulált Tökésnek az egyetem létrehozásáért, s a magyar nemzet teljes összefogásának szükségességére mutatott rá. A magyarság gyümölcsei a most végzett fiatalok, vélekedett az államtitkár, hát adja Isten, hogy teremjenek a nemzet javára.

A beszédek között a Partiumi Kórus kórusművekkel szolgált. Szólásra emelkedett még, többek között **Hermán M. János**

egyetemi lelkész, előadótanácsos, üdvözölte a végzős hallgatókat **Szilágyi Mátyás**, Magyarország kolozsvári főkonzulja, valamint **Sorin Curilă**, a Nagyváradai Állami Egyetem képviselőjében és **Fésüs László** akadémikus, a Debreceni Egyetem nemrég leköszönt rektora.

A PKE rektora érdemleveleket osztott ki az arra érdemes ifjaknak, majd a végzősök átadták az egyetem jelképes kulcsát a következő, jövőre végző évfolyamnak. Az évzáró ünnepség a *Himnusz* elénekklésével zárult.

Egyházkerületi presbiterkonferencia

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége a Tiszántúli Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségével közösen tartja idei konferenciáját. Téma: Erdélyi fejedelmek, akik a magyar református egyházat szolgálták. Helyszín: Nagyvárad-rogériuszi Egyházközség.

2010. AUGUSZTUS 27., PÉNTEK

15.00-16.30 Érkezés, elszállásolás (Arany János kollégium). 16.30-17.15 Köszöntés, tájékoztatás, a KREK bemutatása: Csúry István, a Királyhágómelléki Egyházkerület püspöke, Derencsényi István, a Tiszántúli Egyházkerület főjegyzője. 17.15-17.45 Nyitó áhítat: Kerekes József lelkipásztor, Nagyvárad-Rogériusz. 17.45-18.00 A Konferencia megnyitása, köszöntések: László Kálmán, a KREK PSZ elnöke, Dr. Imre Sándor, a TREK főgondnoka, az MRPSZ TTSZ elnöke. 18.00-18.45 Bocskai István és a bécsi béke. Előadó: Dr. Szabadi István, a TREK Levéltárának

igazgatója. 18.45-19.15 Megbeszélés. 19.15-19.45 A helyi gyülekezet műsora. 20.15-21.00 Vacsora. 21.00-22.00 Éden zenekar (Debrecen Nagytemplomi Egyházközség) vagy a Debrecen Kossuth utca-i Egyházközség Ifjúsági Csoportjának Esti Muzsikája.

2010. AUGUSZTUS 28., SZOMBAT

8.00-8.30 Reggeli. 9.00-9.45 Reggeli áhítat: Kövendi István, Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium iskolalelkésze. 10.00-10.45 Református fejedelmek iskola politikája. Előadó: dr. Pálfi József Nagyvárad-régi lelkipásztor, a Partiumi Keresztény Egyetem tanára. 11.00-11.45 I. Rákóczi György, Lorántffy Zsuzsanna fejedelemasszony és a Várad-i Biblia. Előadó: dr. Tu nyogi Lehel lelkipásztor. 11.45-12.30 Megbeszélés. 13.00-14.00 Ebéd. 14.30-15.15 Fejezetek a nagyváradi református kollégium Rákócziak-korabeli (17. századi) történetéből. Előadó: Pénzes Tiborc Szabolcs, a KRE Puritanizmuskutató Intézetének munkatársa. 15.15-15.45 Megbeszélés. 15.45-16.00 A konferencia kiértékelése és bezárása.

Idén Várad-rogériuszon konferenciáznak egyházkerületünk presbiterei

Jelentkezési határidő: **augusztus 15.** A Királyhágómelléki Református Egyházkerület presbiterei számára a részvételi díj 25 Ron. Szeretettel várunk mindenkit.

PRESBITERI CSENDES NAP BIHARSZENTJÁNOSON

Krisztusra nézni és Benne célt keresni

Június 5-én Biharszentjános adott otthont a testvérgyülekezetek közötti idei presbiter-találkozónak. Csokalyról 17-en, Biharugráról pedig 9-en érkeztek lelkipásztoraikkal: **Deák-Fogarasi András** és **Mátyás Árpáddal** együtt. A házigazda Biharszentjánosról 31-en voltak jelen. A hitmélyítő csendesnapot **Csomay Árpád** helybeli lelkipásztor nyitotta meg, amelyet **Pál László** pósalaki lelkész ige hirdetése követett a Mt 16,21-28 alapján.

A lelkipásztor ige hirdetésében kihangsúlyozta, hogy minden ember vívódáson megy keresztül, akkor amikor döntés elé állítják, és hogy ez a döntés az életét meghatározza. Ilyen esetben az ember hajlamos emberi megoldásokat keresni és „antroposz” módon gondolkodni, ami magyarul célt kereső, felfelé nézőt jelent. Ezért mond-

ja Jézus Péternek, hogy antroposz módon gondolkodsz és nem az Isten szerint, mert Péternek Krisztusra kell nézni és Benne kell a célt is keresni. Csak így tud megmaradni Jézus követője, ha az élete a Krisztusé és így a lelke sem szenved kárt. Így jelenti és mutatja Jézus Péternek azt az életutat, amit nem kerülhet ki sem Jézus, sem Péter, sem az, aki Jézus követője akar lenni.

A szünetet követően **Berke Sándor** tenkei lelkipásztor Jósias király életéről beszélt, akinek atyja és nagyapja is elfordult Istentől, és bálványokat imádtak. Jósias gyermekként, 8 évesen került a trónra és 18 éves, amikor a templom javítása során megtaláltak egy könyvet, amiben le volt leírva, amit Isten mond, és kíván az emberektől. A király megértette, milyen távol került országa Isten követésétől, és leromboltatta a

bálványokat, melyeket atyái imádtak. Elkezdte országa helyreállítását, az Úr akaratára szerint cselekedett, reformokat hozott, mégis halála után két fia újra elfordult Isten követésétől. A tanulság: lehet bármilyen reform, fellendülés, vagy helyreállítódás – mindez önmagában nem sokat ér, ha nem követi lelki ébredés. Mi a felébredt ember három jellemzője? Először is, az hogy éhes, és szomjas. Éhezünk Isten Igéjé, az Élet kenyérét. Aki alszik, az azt sem érzi, hogy éhes lenne. Másodszor, a felébredt embernek céljai vannak. Aki alszik, annak nincsenek céljai, az nem akar eljutni sehova. Harmadszor pedig, aki felébredt, annak van egy egészséges életörme, tenni akarása.

Ezt követően négy kiscsoportban beszélgettek a résztvevők az elhangzottokról. A kiscsoportokat a biharugrai, csokalyi és tenkei lelkipásztorok vezették, illetve **R. Szabó István**, a CE Szövetség utazótikára.

A lelki eledel után a résztvevők a közeli kultúrteremben fogyaszthatták el ebédjüket, majd a három testvérgyülekezet különvölva beszélte át a találkozón tapasztaltakat.

A csendesnap egy tenkei presbiter biznyságtételével zárult, aki arról beszélt, hogyan tapasztalta meg életében Isten szabadítását és gondviselő szeretetét. A záróénekek után **Mátyás Árpád** lelkipásztor meghívta a résztvevőket Csokalyra a jövő évi presbiteri csendesnapra.

Köszönet a helyi gyülekezet és a Borsi Polgármesteri Hivatal támogatásáért, de mindenekelőtt köszönet a mi Urunknak, hogy megajándékozott minket ezzel a lelki-építő alkalommal, és hogy közösséget vállalt velünk ezen a csendesnapon is.

Jövöre Csokalyon találkoznak a csendesnap résztvevői

HIT ÉS ÉLET

A prédikátor kálvini kistükre

Mit várt el Kálvin azoktól, akik prédikálnak? Az alábbi idézetek tőle származnak, illetve azoktól, akik az ő szellemében gondolták át és fogalmazták meg ugyanazt, az igehirdető szükséges adottságait. Sem ő, sem mások nem úgy gondolták, hogy mindez egy igehirdetőben feltétlenül együtt kell legyen, de néhánynak igenis jelen kell lennie ahhoz, hogy az igehirdető Isten Igéje szolgájának legyen nevezhető.

Ezek: **gondosság:** „Amikor úgy megyek fel a szószekekre, hogy akár csak egy bibliai könyvbe vagy más könyvbe bepillantottam volna előtte, s közben azt gondolom, ha majd felmegyek a pulpitusra, Isten biztosan elég anyagot kínál nekem, amiről beszélhetek... akkor szélhámos vagyok”.

Meggyőző erő: „Akiben nem áradt szét azt evangélium ereje, nem fog szívből prédikálni.”

Mentesség a mesterkedéstől: „Isten kezdetől fogva minden cimoma nélkül hirdette az evangéliumot... a világos és egyszerű prédikáció teszi nyilvánvalóvá az Ő igazságát, és a Szentlélek hatékonyabb, mint akármennyi ügyeskedésünk. Minden ékesszólásnak csak szolgai szerepe lehet!”

Krisztus-központú igehirdetés! „Az igazi forrást hagyja el az, aki másról, mint Krisztusról prédikál. Krisztus a törvény vége, egyúttal mindennemű lelki prédikációra és lényege és tartalma...A Krisztusról szóló igazi prédikáció csak ott valósul meg, ahol abból az Igenből megéreznek mások valamit, ami Krisztus lényegét alkotja”.

Komolyság: „... A prédikátornak elsőrendű feladata, hogy Isten kegyelmét kínálja fel másoknak, a második viszont az, hogy ez ne váljon hiábavalóvá, s ezért is tegyen meg mindent”.

Önkorlátozás: „A gyülekezet hű pásztora semmi másra nem törekedhet, mint hogy Krisztus legyen és maradjon a gyülekezet vezetője és egyedüli pásztora...Aki büszke önbizalommal vagy éppen gondatlanul lép

az Ige szolgálatába, az nem ismeri saját gyenge és csalfa szívét, még kevésbé feladatának a nagyságát.”.

Bizonyosság: „Rendíthetetlen bizonyosságot kell tanúsítania Isten szolgájának... Tudnia kell, hogy tanítása nem áll bizonytalan lábakon, mint ahogyan Isten sem...”.

Eltökéltetés: „Aki felkészül a lelkesítő szolgálatra, s nem kész az eltökélt és kitartó küzdelemre, az az egyik csalódásból a másikba fog bukdácsolni...A közömbös ember alkalmatlan erre a hivatásra...”.

Példaadás: „Az az elsőrendű követelmény, amit a prédikátorral szembe lehet szögezni, hogy ne csak a szolgálattal, hanem az életével is hirdesse Isten Igéjét”.

Derű és határozottság: „Istennek Őerte égő szolgák kellene, akik örömmel engedelmeskednek Neki, és akik képesek örömeiket és derűjüket cselekedeteikkel is megmutatni”.

Bizalom: „... Szolgái nem nélkülözhetik ezt, különben nem kaphatják meg küldetésükhöz a szükséges erőt és képességeket.”

Türelem, várni tudás: „A prédikátorok szántanak és vetnek, a vetés után gondozzák a földet, amíg az termés hoz. A termés azonban mindig Isten különös csodája, és nem az emberi szorgalom eredménye”.

Együttörvendezés: „A morgolódo elégedetlenség akkor támad bennünk, amikor nem örülünk a gyülekezetben fellelhető üdvösségnek olyan mértékben, ahogyan lehetne”.

A kritika vállalása: „A jó pásztornak el kell viselnie, hogy életvezetését és prédikációját a gyülekezet megbírálja. Aki nem rejtőzik el az ilyen kritika elől, azzal azt bizonyítja, hogy jó a lelkiismerete”.

(Az összeállítás szerzője: Klaus Bröhenhorst hildesheimi lelkész, megjelent a www.reformiert.info.de honlapon. A szerző idézi Parker, Thomas H. L.: *Johannes Calvin és Spijker, Willem van 't: Calvin című művét, továbbá Kálvini bibliakommentárjait. Fordítás: Dr. Békefy Lajos*)

HETEDIK KÜRTSZÓ

FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

mégis az indulatok sötétsége a legveszélyesebb. Rossz érzések, gondolatok minden ember szívében megfogalmazódnak ugyan, de akadnak olyanok, akiknek a lelkére teljes sötétség borul. Ők uralkodni akarnak másokon és senkit, semmit nem kímélve törtetnek előre. A helyzet akkor válik igazán veszélyessé, ha a sötét indulatok által vezérelt ember túl nagy szerephez jut, és a tömeg föl emelkedik. Az erőszakos, hataloméhes embereket könnyű felismerni, de tévedés lenne azt hinni, hogy csak ők gonoszak. Sokkal veszélyesebbek azok a személyek, akik szeretnek messiaszi szerepben tetszelegni. A Biblia báránybőrbe bújít farkasoknak nevezi az ilyeneket. Ők elhitetik a tömeggel, hogy jó célt szolgálnak, mindenkit megtévesztenek, holott őket is csak a hatalomvágy, a sötét indulat hajítja.

A LELKI sötétség jellemzője, hogy nem viseli el, nem fogadja be a világosságot. Fizikailag ez lehetetlen. Képzelnünk el két szomszédos szobát: az egyikben ég a villany, a másikban sötét van. Ha kinyitjuk az elválasztó ajtót, akkor nem a sötétség fog áthatolni a világos szobába, hanem épp fordítva. A fény szűrődik át a sötétbe. Csupán az ember képes arra, hogy a fizika törvényeivel ellentétesen viselkedjen.

NÉHA NEM árt megvizsgálni azokat a gondolatokat, indulatokat, melyek megfogannak bennünk: vajon nem vetődik-e rájuk a sötétség árnyéka? Lehet, hogy gyakran ezért kedvetlenedünk el, emiatt látogat meg bennünket újból és újból a reménytelenség, ennek következtében mennek tönkre kapcsolataink. Nem szabad hagynunk, hogy a sötétség megfojtja a bennünk levő világosságot. Ahogy a biológiai világ táplálkozik a fényből, úgy kell nekünk is lelkileg táplálkoznunk a világ világosságának, Krisztusnak erejéből. Mert ahol fény nincs, ott élet sincs!

Bibliai és asztrológiai eonok (II.)

A Szentírás „menetrendje” szerint volt egykoron a tohu va bohu, a káosz, ősgomolygás, tér és idő előtti állapot, amiből Isten megteremtette a térben elhelyezkedő Kozmoszt (Világ) és megindította a Mindenség „pulzusát” az Időt. Rend uralta és uralja a Mindenséget.

Az Úr az embert, a teremtés koronáját is megformálta és életet adott neki, az Édent, ahol boldogan élhette életidejét. Az ősbűn szétroncsolta az Isten-ember-világ egységét, amit az Úr a Megváltó eljövételével oldott fel: az ember önmagában, belül megvalósíthatta (volna) az édeni, tiszta állapotát, de nem tette ezt meg.

Az evangéliumi, kegyelmi kort (amiben élünk) az apokaliptikus szakasz követi, amikor Mihály arkangyal seregei legyőzik a Sátán hordáját s visszaáll az isteni Teljesség és Rend. Az Úr oldalán küzdök ennek a csodálatos örömeinek a birtokosai, s az isteni eon várományosai. Világos, tiszta!

A mágikus „tudomány” szerint az emberiség fejlődése hét rasszon át bontakozik ki: Polarea, Hyperborea, Lemuria, Atlantisz, ötödik Rasz (a miénk), Numerisz és Nulatisz jelzi az időben kibontakozás lépcsőit. Asztrál és étertestű lényektől kezdve, a lemuriai majomszerű teremtményeken, s az atlantiszi csodavarázslókon át ért el az emberiség a vaskor emberiségéhez, a mai korig, s jut tovább valamilyen felhőszerűen begyógyult állapotáig Délen és Északon. Elég homályos, nemde?

Az asztrológiai időbeosztás: a Nap tavaszpontonja 25.920 év alatt halad végig a zodiákus 12 állomásán, ami egy világegyetem felel meg, amikor is irgalmatlan katasztrófák és kataklizmák következtek be (a dinoszauruszok és társaik így pusztultak el). 2.160 év egy világhónap (eon), 72 év egy világnap, ami megfelel egy átlagéletkornak, s az ember 72/sec.-os átlagérvérése a világritmusnak.

Baktai Ervin szerint a hat utolsó világhónap (eon) kultúrtörténetileg is behatárolható, s az utolsó három ebből szinte kintapintható. Baktai szerint a Vénusz bolygó uralta a Bika eonját, s a réz és varázslat, matriárchátus, gigantikus építmények jellemezték a kort.

Bő 2000 évvel ezelőtt, Kr.e.-től Kr.e. 198-ig a Mars uralta a „terepet”. A Kos világhónapja volt ez, amit a harc, a vas dominált. Kos szarvú Hammurabbi és Eknaton megölték az aranybikát, Nagy Sándor később tarolt a Mars bolygótól vett hatalmával. A Halak a kereszténység korszaka, jelképe is a hal (iktisiz), s 1962-ben pedig beléptünk a Vízöntő korába, a Szaturnusz bolygó uralmával.

Az asztrológusok szerint ez kell legyen a megújuló spiritualitás kora, amikor az emberiség átlépi a vér és vas korszakát és meg fogja teremteni az új aranykort. Békében, egyszerű idilli kedvességben fog élni a Föld népessége. Közel 40 éve ennek nem sok jele mutatkozott, ezért mégis jobb lesz Isten üdvtervébe beépülni!

KÁNTORKÉPZŐ TANFOLYAM - 2010. Örömmel értesítjük a kántorképzős hallgatókat és mindazokat, akik szeretnének kapcsolódni a képző munkájába, hogy a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Kántorképző Tanfolyama augusztus 9-21. között lesz Nagyváradon, a Partiumi Keresztény Egyetem zenetanszékén, valamint a Nagyvárad-újvárosi református templomban. Szállás és étkezés az Arany János Kollégiumban lesz. A tanfolyam részvételi díja 400 lej (szállás, étkezés és tandíj), amit a képző első napján kell befizetni az egyházkerület gazdasági hivatalában. Kérjük a hallgatókat, hogy Magyar Református Énekeskönyvet (1996), Korálkönyvet és Beharka harmóniumiskolát hozzanak magukkal. A jelentkezőknek a tanfolyam ideje alatt ajánlatos az Arany János Kollégiumban lakniuk, a szállás és étkezés díja a részvételi díjban benne van. A közbeeső vasárnapon nincs tanítás, a szolgálatban lévő kántorok a távolságtól függően hazautazhatnak kántorizálni. Augusztus 20-21-én kerül sor a csoportvizsgákra, augusztus 21-én délután a záróhangversenyre. Jelentkezni lehet **augusztus 1-ig**, levélben az Igazgatótanácsi Hivatal címén (Eparhia reformată, 410210 Oradea, str. J. Calvin nr.1), vagy e-mailben, az o.otilia@yahoo.com címen.

OROSZ OTILIA VALÉRIA, a tanfolyam szervezője

VEZETŐ- ÉS MUNKATÁRSKÉPZŐ TÁBOR HIDALMÁSON. Július 31-ig még lehet jelentkezni a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége és Ifjúsági Bizottsága által szervezendő vezető- és munkatársképző táborba, amely **augusztus 9-15.** között lesz Hidakmáson. Szeretettel várják a 25-35 év közötti presbitereket vagy a gyülekezeti munka iránt érdeklődő ifjakat, egyedül vagy családostól. A szervezők célja, hogy a fiatal presbitereket megismertessék és bevonják a közösségi munkába. Felkért előadók: Csúry István püspök, Somfalvi Edit lp., Tunyogi Lehel lp., dr. Székely Szentmiklósi István, Bodnár Lajos lp. Előadások mellett csoportos megbeszéléseken, szabadidős tevékenységeken lehet részt venni. A táborban sportpálya, a településen strand, a környéken sok látnivaló áll rendelkezésre. Érdeklődni és jelentkezni lehet a bizottság tagjainál, megyei PSZ-elnököknél, illetve a megadott elérhetőségek egyikén (Venter Miklós: Tel.: 0722.437208, 0763.224174, 0770.288163, E-mail: mikiref@yahoo.com)

IDÉN IS LESZ EMI-TÁBOR.

Augusztusban ismét megnyitja kapuit Erdély legnagyobb nemzeti fesztiválja. A tábor kiemelt témakörei közé tartozik a magyar nemzetpo-

www.emitabor.hu/erdely

litika a Kárpát-medencében és a szórvány-magyarországi helyzete Erdélyben. Az augusztus 11-15. között megrendezésre kerülő VI. EMI-táborban reggeltől estig előadások, beszélgetések, viták hallgathatók történelmünkről, kultúránkról, közéleti kérdésekről és más, a magyarsággal kapcsolatos témákról. Emellett filmeket vetítenek, az ingyenes borkóstolón vehetnek részt, a sportosabb kedvűek íjászversenyen, túrákon és különböző alternatív programokon próbálhatják ki magukat, este pedig koncertek várnak mindenkit, melyek után tánc-ház és táborfűz mellett lehet megemészteni a hallottakat. Idén is lesz művész-, kézműves- és társalgósátor, először jelentkeznek a szórványsátor, melynek programjaiban a peremvidékeken élő magyarok, csángók helyzete és kultúrája szerepel. Nem feledkeznek meg a legkisebektől sem: lesz gyereksátor is. Megtisztelt a tábor jelenlétével Bartha József református lelkész, Berecz András mesemondó, Bodó Barna politológus, Bogár László közgazdász, Bójte Csaba ferences rendi szerzetes, Gergely István (Tiszti) katolikus plébános, Kincses Előd ügyvéd, Raffay Ernő történész, Szabó Pál Csaba, a Trianon múzeum igazgatója, Vincze Gábor történész, és még sokan mások. A zenei színpadon fellép a Beatrice, Hungarica, Kárpátia, Ismerős Arcok, Edda, Dalriada és Piramis. További információk a www.emitabor.hu/erdely internetes oldalon olvashatók.

HÁLAADÓ ISTENTISZTELET CIGÁNYIBAN. Június 6-án hálaadó istentiszteletre gyűlt össze Cigányi (Zilahi eme.) református közössége, amelyen Ft. Csúry István püspök hirdetett igét és a Zilah-belvárosi énekhar (képünkön) szolgált. A 2004-ben felszentelt templom 8 szórványból (összesen 102 lélek) gyűjti egybe az imádság házába vágyókat.

TÖRÖKORSZÁGBAN MÉG MA IS VANNAK, AKIK JÉZUS ANYANYELVÉN IMÁDKOZNAK. Jézus nyelvét, az arámi nyelvet az egész Közel-Keleten beszélték a 8. századig. Ma már pusztán a liturgiában használják. Az egyik ilyen hely, ahol e nyelv még ma is él, Tur Abdin környéke, Törökország dél-keleti részén található he-

gyes vidék, Szíriával határos. A hétköznapi életben a helyi lakosság arabul beszél, de a szír keresztyének liturgikus nyelve még mindig az arámi, amelyet a szerzetesek büszkén használnak. Nem titkolják, hogy kiváltságosnak érzik magukat. „A mi népünk nagyon vallásos és büszkéek vagyunk arra, hogy Jézus nyelvét beszéljük” – mondják a helyi szerzetesek.

EVT: A GÁTLÁSTALAN PROFITÉHSÉG A VÁLSÁG EGYIK OKA. A világméretű pénzügyi válság kapcsán az Egyházak Világtanácsa felhívja a bank-menedzserek figyelmét, hogy döntéseikben jobban vegyék tekintetbe a közjót is. „A pénzügyi válság azt mutatja, hogy a gátlástalan egoizmus és a fékevesztett profitéhség pusztuláshoz vezet” - jelentette ki az EVT programigazgatója, Martin Robra Genfben. A menedzsereknek komoly erkölcsi felelősségük van, mivel döntéseik embermilliók életét befolyásolják. Bizonyos esetekben emberek élete és halála is függhet döntéseiktől. Az 560 millió keresztyént reprezentáló világszervezet nevében nyilatkozó Robra szerint a neoliberalis kapitalizmusnak az elhatalmasodását meg kell akadályozni. Robra évek óta figyelmeztetett arra, hogy a bankok önkényuralma egyre erőteljesebb. A mostani válság igazolja, hogy a kritika jogos volt.

MALAJZIÁBAN BETILTOTTÁK A JÓGÁT.

Betiltotta a jóga gyakorlását a malajziai muzulmánok számára az ország iszlám közösségének legfőbb vallási testülete. A Nemzeti Fatva Tanács azzal indokolta döntését, hogy a széles körben népszerű joggyakorlatok a hindu vallás elemeit viselik, amelyek megromthadják a muzulmánokat. A vallási testület elnöke, Abdul Shukur Husin közölte, hogy az Indiából eredő jogában nemcsak testi gyakorlatok vannak, hanem olyan vallási elemek is, mint az ének vagy a fohász. Husin szerint ez elfogadhatatlan, mert pusztítja a muzulmánok hitét.

IDÉZŐJEL

Tanuljuk meg tőle, hogy... Kálvinnak minden jelentősége abból áll, hogy Krisztushoz vezet. Ez sem az ő érdeme, mert annak is az oka Krisztusban van, hogy a Kálvin útján lehet legjobban és legteljesebben eljutni Hozzá. Sohasem akart több lenni, csak egy olyan testvér, aki előre ment, hogy nekünk utat mutasson. Emlékét nem lehetne jobban megbántani, mintha engednők, hogy Isten dicsősége helyett az ő dicsőségére terelődjék figyelmünk”.

RAVASZ LÁSZLÓ

Harangszó
A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 8323

Megjelenik kéthetente. Ára 1,50 lej.

Felelős szerkesztő: Fábrián Tibor. **Olvasószerkesztő:** Babes Ardi Erika. **Tördelőszerkesztő:** Kraftsikné Petrikó Ildikó. **Külmunkatársak:** Balázsné Kiss Csilla, dr. Csohány János, Kupán Árpád, Orbán Levente, Tóth Zsigmond. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea (Nagyvárad), str. Moscovoi (Szilágyi Dezső u.) nr. 14. Tel.: 0259/416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro, http://harangszo.blogspot.com A terjesztés a lelkesítő hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentkereszt Ábrahám nyomdájában. Felelős vezető: Wagner Erik.

A 2007 októberében, Nagyváradon tartott Partium-Felvidék testvéregyházi találkozón született megegyezés a Kálvinista Szemle és a Harangszó szerkesztői között, hogy együttműködésük gyakorlati jeleként évente egy alkalommal Vendégoldal-rovatot jelentenek meg, melyben egymás cikkeiből közölnek válogatást. 2008 és 2009 után immár harmadik alkalommal jelentkezik a két egyháztest testvéri kapcsolatát megjelenítő Vendégoldal rovat, melyet idéntől kétoldalas mellékletként jelentetünk meg.

FABIÁN TIBOR felelős szerkesztő

Felvidéki református testvéreink. A Szlovákiai Református Keresztény Egyház Magyarországnak az első világháború utáni feldarabolása idején jött létre, elszakítva az addigi egységes Magyar Református Egyháztól. A két világháború között a létrehozott Csehszlovák Köztársaságban Kárpátaljával együtt mintegy 245 000 lelket számlált.

A második világháború után Kárpátaljának a szovjet birodalomhoz történt csatolása után egyházunknak mintegy 145 000 tagja maradt. Az 1946-47-es kitelepítés és deportáció következményeként létszámunk cca. 115 000-re fogyatkozott, majd emelkedni kezdett. A 60-as évek végétől ismét folyamatosan csökkent, főként a gyermekáldás fokozódó visszaütése következtében. Azt reméljük, hogy ez a folyamat hamarosan megfordul.

Egyházunknak 9 egyházmegyéje van: 7 magyar és 2 szlovák. 320 egyházközségünk az osztrák és az ukrán határ között, a magyar határ mentén található.

Az állandó jellegű szlovákosítás miatt az eredeti nemzetiségi összetétel is változik. Ma a magyar, illetve szlovák nemzetiségű hívek aránya cca. 86-87 százalék a 13-14 százalékhoz viszonyítva.

ERDELYI GÉZA

(A szerző a Szlovákiai Református Keresztény Egyház volt püspöke.)

„Haza a magasban...”

Meg tudod mondani, hogyan hívják a hazádat?

A falu, ahol gyermekként éltél? Az a szülőfölded, de nem a hazád. Talán Szlovákia? Hogyan lehet az az ország a hazád, ahol látni sem bírnak? Ahol azt szeretnék, ha te nem lennél. Vagy ha igen, akkor nem az, aki vagy, hanem olyan, amilyennek látni szeretnének...

Akkor Magyarország a hazád? De hát nem ott élsz. Ráadásul ők sem akarnak. A magyar miniszterelnök néhány éve arra buzdította honfitársait, hogy mi, határon túli magyarok ne tartozhassunk Magyarországhoz. De milyen jöjön merre ezt mondani? A mi dédszüleink a Magyar Királyságban születtek, és minden ősünk is ott élt a honfoglalástól kezdve...

Akkor talán Nagy-Magyarország a hazád? Az jó lenne, de ilyen ország már nincs: a múlté. A mából egyáltalán nem látszik, hogy lesz-e még valaha...

Talán a Kárpát-medence, hisz a Kárpátok koszorúja az államok felett áll?! De a Kárpát-medence földrajzi fogalom, és a „láthatatlan” határok mégiscsak ott vannak.

Marad az Európai Unió. De az EU államai nem akarnak hazát adni, viszont irányítható kis robotnak teljesen megfelelünk. Még mindig marad a nagyvilág. Mehetsz a négy égtáj felé, lehetsz világpolgár...

Én ki merem mondani, le merem írni: nekem, szlovákiai magyarnak, nincs hazám. Az nem lehet a hazám, ahol asszimilálni akarnak, ahol másodrangú állampolgárnak tekintenek. Hazám ura nem lehet olyan ember, aki nem a népét szolgálja, hanem saját magát. Akinek saját maga az istene és nem a Jézus Krisztus Atyja. Aki nem halna meg értem, engem viszont nyugodtan a halálba küldene. Hazámnak nem lehet az az ura, aki NEM SZERET engem.

Hazát kell találni! Isten tudja, hogy csak az igazi hazában tudsz boldogan élni és

halni. Nélküle semmilyen hazában sem lehetsz boldog. Valami mindig hiányozni fog...

Én olyan hazát szeretnék, ahol itthon „otthon” lehetek. Ahol nincs többé könny, sem fájdalom, sem jajkiáltás, sem halál. Ahol nincs többé átok, sem sötétség, hanem örök világosság van.

Én olyan Királyt szeretnék, aki szeret engem. Mégpedig annyira, hogy akár meg is halna értem. Olyan Királyt, aki engem szolgál, aki értem van, én pedig érte. Akitől nem kell félnem. Aki nem akar elpusztítani, hanem azt akarja, hogy örökké éljek vele együtt.

Én hiszek Jézus Krisztusban. Hiszek a feltámadásban. Ezen múlik minden. Ha nem hiszed, hogy fel fogsz támadni, hát nem is fogsz feltámadni az életre. Ha mi, magyarok, nem hiszünk a feltámadásban, nem is fogunk feltámadni. Ha mi nem hiszünk abban, hogy lehet még itt, Európában, a Kárpát-medencében hazánk, akkor nem is lesz.

A népei nemzetek jönnek-mennek a történelem színpadán. De Isten nem változik. Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Akinek kevés az elmúlás, nem éri be ennyivel; annak az örökkévaló Istenhez kell tartoznia – legyen az nemzet vagy egyén. Bennünket egy örökkévaló hajlék, Isten országa vár. Ezt nem tudják megszüntetni, nem lehet lerombolni. Isten hazavár minket.

Mert haza a magasban van!

IFJ. VARGA LÁSZLÓ

(Kálvinista Szemle, 2008/12.)

Jó szó

Egy napon a sok beteg között egy fehér hajú, apró termetű, idős asszony ült elém a rendelőben. Feltettem a szokásos kérdést: „Mondja, kedves, mi a panasz?” Néz rám csendes mosollyal, és csak annyit válaszolt: „SEMMI”. Meglepődtem. Újra megkérdeztem. A felelet ismét csak „SEMMI”. Elbizonytalanodtam: „Akkor miért várakozott ennnyit, mi okból jött hozzám?” „Csak egy jó szót” – felelte.

Szíven ütött a válasza. Csendben nézett rám. Vajon mit mondjak most? Meghatódva, s ahogy tőlem telhető volt, bensőséges, rövid beszélgetést folytattunk. A sok

beteg miatt sajnos sietni kellett, de az asszony azért örült és szívélyes mosollyal távozott. Törekény alakjáról nem tudtam levenni a szememet, amikor eltűnt az ajtó nyílásában, a várakozó betegek tömegében. Azóta újból és újból megerősödik bennem, hogy a jó szó milyen nagy érték. Igazi orvosság, menedék, erőforrás, kikötő a viharban, simogatás.

Mindnyájan vágyunk a jó szóra. Ám vajon megkapjuk-e egymástól ezt az éltető erőforrást? Hová induljunk el érte? Remélem, a lelke mélyén minden ember tudja, hol van az a nyitott ajtó, amely mindig várja őt.

DR. ORBÁN ILONA

(Kálvinista Szemle, 2008/2.)

Akadálymentesítsünk!

„Ime, az ajtó előtt állok és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énevelem.” (Jel 3,20)

Barátaink ablakot cseréltettek. Olyan modern, fehér műanyag, jól szigetelők kerültek a régi-gek helyére, amint amilyenekre manapság sokan cserélik az ablakaikat. Mikor a csere után először haladtam el előttük, észrevettem, hogy a barátom épp a szobában pakolászik. Bekiáltottam neki, de nem hallotta. Többször próbálkoztam, de hiába: hangom „elakadt”, mert a szép új ablak zárva volt.

Manapság nemcsak a házak ablakait szigetelik, hanem a szívek ajtaja is egyre áthatolhatatlanabbá lesz. Jézus áll, vár és szólít; hív, de sokan nem hallják, mert el vannak foglalva, mert épp a „bejárót” torlaszolják el mindenféle hamis dolgokkal: divatos világvallások nézeteivel, keleti gyógyítások tanáival, meditációs és öntudatnevelő tanfolyamokkal, guruk és popsztárok nézeteivel, tévéműsorok szennyeivel, liberális „felszaba-

dító” tézisekkel... Azt hiszik, hogy képzettségüket, tapasztalataikat, befolyásos kapcsolataikat és gazdagságukat növelve képesek lesznek egyedül is megoldani az életüket.

De hát akkor miért nem látunk egyre több boldog és sikeres embert magunk körül? Mert inkább a beteg, depressziós emberek száma szaporodik feltűnően: a túlhajszolt életet élőké (akik mellett úgy nőnek fel a gyermekeik, hogy észre sem veszik, mert legfeljebb alva látják őket), a hajléktalanná válóké vagy a szerelmi nem tudóké (akiket nem tanítottak meg arra, hogyan kell a szeretetet adni, illetve elfogadni); a hiperaktív, megülni nem tudó gyerekeké, akik számára a csend és a nyugalom ismeretlen fogalom, mert állandó háttérzajban voltak kénytelenek nődöngélni, mert a mama szoptatás helyett egy szupermarket kávézójában táztatta őket, míg ő a barátnővel „kikapcsolódott”. Vagy miért emelkedik azok száma, akik bántalmazták az osztálytársaikait, nevelőket, szüleit? Ha igaz lenne, hogy az ember

képes megmenteni önmagát, akkor nem szaporodhatnának ilyen tempóban a patikák sem...

Az az ember, aki Jézus kopogatását meghallja és befogadja Őt, keresztyénné, Krisztus követőjévé lesz. És utána egyszerűsödik minden, mert ennek az embernek az élete már Jézus Krisztustól függ, belőle táplálkozik, s rajta kereszttől íté meg mindent. Azt, hogy kitől és mit fogad el, hogy mit vesz igénybe, hogy mit néz és mit hallgat, hogy kivel és miről beszélget, hogyan neveli a gyermekét, hogy kirándulásai alkalmával mit néz meg, milyen ruhát vesz fel, hogy szabad idejében mit csinál, hogyan dolgozik, hogyan dorgál és figyelmeztet a jóra, hogyan mondja el véleményét és miképp figyel a másik ember beszédére. A megtért ember már nem a világhoz akarja igazítani az egyházat, a gyülekezeti életet, a prédikációk üzenetét, hanem az egyházához/ egyházába hívja a világot, a környezetét...

Segítsünk a torlaszokat eltakarítani, hogy minél hallhatóbbá váljék Jézus zörgetése!

KIS LUCIA

(Kálvinista Szemle 2008/11.)

Mit ér az ember, ha megöregedett?

Sikerorientált világban élünk. Mutasd fel, mit értél el, és környezeted megmondja, mennyit érsz! Nem meglepő hát, hogy egyre gyakrabban találkozunk szomorkodó, csüggedt idős emberekkel, akik úgy érzik (talán még érzetik is velük), életük ezen szakaszában már nincs miért élniük, hisz nincsenek „hasznára” környezetüknek.

Sokan így gondolkodnak, de tévednek. Egy kicsit csavarjunk a kérdésen, és nézzük meg a másik oldalról: Mit ér az ember, ha gyermek? Talán semmit, mert semmit nem tud cselekedni? Tisztába kell tenni, sokat sír, nyugós, orvost kell hozzá hívni, semmi-vel nem járul hozzá a háztartáshoz... Semmi „haszna” a családnak belőle, és mégis milyen hatalmas örömet jelent a puszta léte!

Olyan jó lenne, ha sok idős ember megtanulna néha csak lenni, és nem mindig tenni – mégpedig mindkettőt a maga idejében, mert Isten országában mindennek rendelt ideje van. Isten mindig ahhoz ad erőt és akkor, amikor annak ideje van.

Olyan szépen tárja elénk Mária és Márta története az előbbi gondolatokat (Lk 10,38-42). Van, amikor segédkezni kell, de van, amikor figyelni, elcsendesedni. Főleg, amikor Jézus kér szót az életünkben! „Vannak olyan helyzetek az életben, amikor nem az a fontos, hogy mit teszünk, hanem az, hogy kik vagyunk. Hogy kikké formálódunk Jézus lábainál” – okulhatunk egy nagyszerű gondolatból.

Hagyjuk, hogy Jézus formálja az életünket? Elcsendesedünk néha-néha, hogy halljuk, mit akar mondani nekünk? Az igazi békét és örömet csak az az ember tapasztalhatja meg, aki odaengedi az életét az Úrnak és figyeli az ő akaratát. Jézus még szenvedése előestéjén is azt hangoztatta, hogy a Krisztus-követő életnek örvendezőnek kell

A két Komáromot összekötő Erzsébet-híd

lennie: „Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök teljes legyen” (Jn 15,11).

Amikor az örömről beszélünk valakinek, sokszor azt a választ kapjuk, hogy a másoknak könnyű! Meg kell azonban látnunk, hogy ez az állítás a legtöbbször nem valós. Az a Pál apostol, aki annyit ír az örömről, akkor már megannyi emberi szenvedés részese volt. Ismerte az üldöztetés sanyargató közelségét. Az Úrban elnyert örövendésre hívó kérés nem egy zöldellő fa árnyékából indul el, hanem egy komor börtöncellából (Fil 1,12-16), ahol az öregedő apostol („én, az öreg Pál” – ahogyan Filemonnak írja) az ítéletét várva.

Az igazi örömet az ember életében (és nincs ez másként az öregkorban sem) egyedül Isten közelsége adhatja tehát meg. Egyesek tagadják, hogy ez így lenne, és állítják, hogy Isten nélkül is boldogok tudnak lenni. Meddig? Földi élvezetek kötik le érzéseiket és adnak éveik tartó boldogságot és kielégülést, de vajon megmaradhat-e ez az öröm az öregségben is? Le tudják-e győzni a fájdalmat és a szenvedést? Meg tudják-e nyugtatni az egyént a legnagyobb gyász közepette? Adhatnak-e egyáltalán valaha is igazi, őszinte örömet?

Egy idősödő férfi így vall erről: „Fiatalon bőségesen belekóstolhattam a világ

örömeibe. De higgyétek el, barátaim, azok nem érnek fel a Krisztussal való igazi közöség egyetlen pillanatával!”

„Mit ér az ember, ha vén? Sokat, nagyon sokat érhet, ha nem a maga keserűségének a szagát, hanem Krisztus jó illatát árasztja ebbe a világba. Azt a szolgálatot véggezhetik el az idős emberek, amit a parkok. Egy nagy városban, ahol kémények százai ontják a füstöt, de amelyben itt-ott vannak vén, vagy kevésbé vén fák vagy facsoportok, ezek folyamatosan tisztítják a levegőt, oxigénnel frissítik azt. Nem csinálnak tulajdonképpen semmit, csak vannak. Úgy vannak jelen, hogy hatnak, és az áldásukat sokan érzik. Azt, hogy a kéményekből száll a füst, mindenki látja. Azt, hogy a fákból oxigén száll föl, senki sem látja. De nem is az a fontos, hogy lássák, fontos az, hogy szálljon. És a füstölő kémények közül milyen jó odamenekülni az árnyas fák közé! Akkor tudjuk meg csak, mit jelentettek, ha már nincsenek.”

Milyen szép is ez a hasonlat, milyen sokatmondó a vének szolgálatának a kijelölése ebben a lelkipogondozói megfogalmazásban! Kedves idős Emberek! Üzenjük nektek, mi fiatalok: Nagy szükségünk van rátok!

SZUHAY GYÖRGY

(Kálvinista Szemle, 2008/9)